

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หนังสือเรียนนับได้ว่าเป็นสื่อการเรียนที่มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะว่าเป็นเครื่องช่วยให้ผู้สอนได้รับความรู้ ความเข้าใจถึงขอบข่ายของเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร ตลอดจนถึงการแนะนำกิจกรรมสำหรับปฏิบัติตามเนื้อหาวิชานั้น ๆ หนังสือเรียนจึงเป็นเสมือนสะพานที่เชื่อมระหว่างหลักสูตรผู้สอน และผู้เรียนในอันที่จะช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ตรงกันในด้านจุดประสงค์การเรียน เนื้อหาวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นสื่อการเรียนที่มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรมากที่สุดยิ่งกว่าสื่ออื่นใด ดังที่ วินิจ วรรณอม (2523: 218) ได้สรุปความสำคัญของหนังสือแบบเรียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือแนะนำให้นักเรียนรู้จักประสบการณ์ ได้เกิดการเรียนรู้ รู้จักทัศนคติและแก้ปัญหาได้ เพราะเนื้อหาเป็นประสบการณ์ มีปัญหาให้ขบคิด มีกิจกรรมให้ฝึกหัด
2. เป็นสื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและสังคม
3. ช่วยรวบรวมเนื้อหาของวิชานั้นๆ ไว้ตรงหลักสูตรและจัดเรียงลำดับไว้อย่างเหมาะสม
4. ช่วยให้ครูกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนได้สะดวกและเหมาะสม
5. เป็นอุปกรณ์ราคาถูกที่ผู้เรียนลงทุนน้อยกว่าการเรียนจากชีวิตจริง และไม่คงเสี่ยงกับการเอาชีวิตไปลองผิดลองถูก
6. ช่วยประหยัดเวลาของผู้เรียนและผู้สอนที่ไม่ต้องค้นคว้าหาขบคว้าจนเกินเหตุก็สามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว
7. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงวิวัฒนาการทางอารยธรรมของมวลมนุษยชาติซึ่งอาจจะนำมาแก้ไขหรือปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคสมัยได้สะดวก

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าหนังสือเรียนนั้นเป็นสื่อการเรียนที่มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร ฉะนั้นเมื่อหลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงไป ความจำเป็นที่จะต้องมีการ

เปลี่ยนแปลงแก้ไขหนังสือเรียนก็เป็นสิ่งที่ต้องกระทำควบคู่กันไปด้วย ทั้งนี้เพราะว่า "หนังสือเรียนเป็นแหล่งความรู้ที่ควรจะทันสมัย ทันเหตุการณ์ ไม่ควรหยุดอยู่กับที่ ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามจุดหมายหมายของการศึกษาและสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ" (A Project of American Educational Association 1969 : 1470 - 1472)

ปัจจุบัน แม้ว่าเราจะมีสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมายก็ตาม แต่ความสำคัญของหนังสือเรียนก็มิได้ลดลงไป หนังสือเรียนยังคงมีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยให้ครูและนักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนการสอน และยังคงเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนทุกคนยังคงต้องยึดเป็นอุปกรณ์หลักในการจัดการเรียนการสอนของตนเองอยู่ ดังนั้นความจำเป็นในการปรับปรุงหนังสือเรียนจึงเป็นสิ่งที่จะต้องมีการกระทำอยู่ตลอดเวลา ซึ่งในการปรับปรุงหนังสือเรียนนี้ ศิริลักษณ์ พัฒนเจริญ (2523: 159) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า

หนังสือเรียนควร ใ้รับการปรับปรุงให้มีคุณภาพคืออยู่เสมอ ในการจัดทำแบบเรียนให้มีคุณภาพคึ้นนี้ ผู้เรียบเรียงหรือคณะผู้จัดทำต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ หลาย ๆ ด้าน เช่น ความเที่ยงตรงและความถูกต้องตามที่หลักสูตรกำหนดให้ ความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิทยาการในด้านต่าง ๆ ความทันสมัยต่อเหตุการณ์และข้อค้นพบใหม่ ๆ ถูกต้องตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู็ เหมาะสมกับการพัฒนาสติปัญญาของนักเรียนแต่ละวัย การเปลี่ยนแปลงของแนวคิดทางการศึกษา การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนความเหมาะสมของรูปแบบ ความน่าอ่านของแบบเรียน ฯลฯ เมื่อแบบเรียนมีคุณภาพก็มีความครบถ้วนในทุกเนื้อหาสาระแล้ว ทั้งครูและนักเรียนย่อมได้รับประโยชน์จากแบบเรียน

จากการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นกลุ่มวิชาหนึ่งตามโครงสร้างของหลักสูตร โดยเป็นทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก (กระทรวงศึกษาธิการ 2523: 9) ในส่วนที่เป็นวิชาบังคับซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องเรียนนั้นจะมีเนื้อหาที่ประกอบด้วยความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับคนไทยทุกคนควรมี อันได้แก่ ความรู้ ความสามารถ

ทางคำภาษาไทยที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อเป็นการดำรงรักษาเอกลักษณ์ทางภาษาตลอดจนความเป็นเอกภาพของชาติ เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยวิชาบังคับบรรลุตามเจตนารมณ์ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียนและคู่มือครูภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อจัดทำหนังสือเรียนสำหรับรายวิชาบังคับชั้น โดยในรายวิชาภาษาไทย ท 401, ท 402 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) และรายวิชาภาษาไทย ท 503, ท 504 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) นั้นให้ใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์ และหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา

หนังสือเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์ เป็นหนังสือเรียนที่ประกอบด้วยงานเขียนที่มีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์และงานเขียนที่มีคุณค่าเชิงความคิด ทำให้ผู้เรียนรู้จักวรรณกรรมไทยประเภทต่าง ๆ โดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ใช้ภาษาไทยที่ เหมาะสมกับรูปแบบงานเขียนและเนื้อหา ใช้ศัพท์และสำนวนที่มีความหมายแจ่มชัดไม่กำกวม ไม่เพ่งเล็งเรื่องความไพเราะมากนัก
2. เนื้อหาของงานเขียนส่งเสริมค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ให้ความรู้ ความคิดที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน
3. เป็นงานเขียนที่มีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้สึกต่องานเขียนนั้น ๆ หรือมีโอกาสแสดงความรู้สึกนึกคิดโดยมีเหตุผลประกอบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละบุคคลซึ่งอาจแตกต่างกันไป (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2523: 28-29)

ส่วนหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนานั้น เป็นหนังสือเรียนที่กำหนดให้ใช้ควบคู่กันกับหนังสือเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์ โดยหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนานี้จะเป็นหนังสือเรียนที่มีลักษณะ คือ

เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ไม่เพ่งเล็งด้านวรรณศิลป์ หรือคุณค่าเชิงคติธรรม แต่จะเน้นเรื่องประสิทธิภาพของการสื่อสารและธรรมชาติของภาษาอันเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ จะมีคำชี้แจงเกี่ยวกับทักษะภาษา ซึ่งได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และ

การเขียน มีแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะดังกล่าวให้นักเรียนได้พัฒนาขึ้นตามวัย และขีดความสามารถของเขา (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2523: 28-29)

จึงอาจกล่าวได้ว่า หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนานี้ เป็นหนังสือที่มุ่งชี้แจงพฤติกรรมภาษาในการสื่อสาร เป็นจุดประสงค์ใหญ่ ทั้งนี้เป็นเพราะเห็นว่า "การสื่อสารนั้นเป็นพฤติกรรมที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์และขณะเดียวกันผู้ที่มีความสามารถสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นย่อมจะมีโอกาสดีกว่าผู้ที่หยาบสมรรถภาพในทางนี้เป็นอันมาก" (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2524: หน้าคำชี้แจง) ในการจัดทำหนังสือเรียนชุดนี้คณะกรรมการผู้จัดทำมุ่งยึดหลักการที่ว่า

1. สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ให้นักเรียนหัดเป็นคนช่างสังเกต
3. ฝึกให้นักเรียนตัดสินใจว่าควรใช้ภาษาอย่างไร เพราะเหตุใด
4. ฝึกให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างการรับสารและการส่งสาร (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2524: หน้าคำชี้แจง)

ในด้านการเรียบเรียงเนื้อหา หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนานี้ ได้เรียบเรียงตามระเบียบวิธีการเรียนภาษา กล่าวคือ มุ่งให้ผู้เรียนสนใจภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร เพราะถือว่าภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารของมนุษย์ก็ควรจะได้ศึกษาเพ่งเล็งถึงเครื่องมือที่ตนใช้

ด้านการนำไปใช้ หนังสือเรียนชุดนี้มีจุดประสงค์ที่จะให้นักเรียนได้อ่านด้วยตนเองอย่างเข้าใจในนอกเวลาเรียน หากมีปัญหาอะไรก็นำมาซักถามครูผู้สอนจนเป็นที่เข้าใจแล้วจึงจะให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมซึ่งจะประกอบด้วยแบบฝึกหัดทบทวนเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน แบบให้นักเรียนทดสอบตนเอง แบบฝึกทักษะ และสมรรถภาพต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการฝึกให้รู้จักสังเกตและให้รู้จักการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งนี้โดยให้ใช้ควบคู่ไปกับหนังสือเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร

จึงนับได้ว่าหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะพัฒนานี้ เป็นหนังสือเรียนที่

ค่อนข้างใหม่ต่อประสบการณ์ของผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งส่วนใหญ่อาจจะยังไม่เข้าใจ วัตถุประสงค์ของการใช้หนังสือเรียนชุดนี้ ตลอดทั้งไม่มีความเข้าใจในเนื้อหาของ หนังสือเรียนแม้ว่าจะมีหนังสือคู่มือครูที่ช่วยแนะแนวทางการจัดการ เรียนการสอนให้ แล้วก็ตาม ทั้งนี้คงจะเห็น ได้จากการที่กรมวิชาการ ได้จัดให้มีการอบรมครูผู้สอนวิชา ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ขึ้นภายหลังจากที่ได้มีการนำเอาหนังสือเรียน ภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา เล่ม 1 ไปใช้แล้วหนึ่งภาคเรียนพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ ประสบปัญหาในการใช้หนังสือเรียนเล่มนี้มาก ปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือเรียน ภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา เล่ม 1 ได้แก่

1. ครูไม่ทราบว่าจะวางแผนการสอนโดยให้หนังสือทักษะพัฒนาควบคู่กับ หนังสือวรรณคดีอย่างไร
 2. ไม่เข้าใจเนื้อหาบางบท บางตอน
 3. ไม่สามารถจัดกิจกรรมตามข้อเสนอแนะได้ภายในเวลาอันจำกัด
- (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ 2524: 2 - 3)

สำหรับนักเรียนก็เช่นเดียวกัน นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน หนังสือเรียนเล่มนี้คือ พักเรียนยังไม่เข้าใจจุดประสงค์ ตลอดจนการปฏิบัติตาม กิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียน ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ให้ รู้จักสังเกตภาษาและการใช้ความถี่อย่างมีวิจารณ์ญาณ ทั้งนี้เพราะว่านักเรียน ส่วนใหญ่นั้น ไม่คุ้นกับการจัดการ เรียนการสอนโดยวิธีนี้ จึงทำให้ปฏิบัติไม่ถูก เกิดความ คับข้องใจและทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการ เรียนวิชาภาษาไทย

ผู้บริหารในโรงเรียนเป็นผู้หนึ่ง ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะช่วยทำให้การจัด การเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ดังนั้น ผู้บริหารจึงจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของสื่อการเรียนต่าง ๆ ตามหลักสูตรเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะว่า เมื่อผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และวิธีการใช้สื่อการเรียนเป็นอย่างดีแล้วย่อมจะสามารถจัดการนิเทศภายใน โรงเรียนรวมทั้งสามารถให้การ สนับสนุนและแก้ไขปัญหาค่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ สื่อการเรียนได้อย่างถูกต้อง แต่จากการสอบถามผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตอนปลายส่วนใหญ่แล้ว พบว่า ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา กิจกรรม ตลอดจนวิธีการใช้หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะพัฒนา

จากความเปลี่ยนแปลงในด้านเนื้อหา รูปแบบ และการนำเอาไปใช้ของ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะพัฒนาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะได้มีการศึกษา ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำเอาหนังสือเรียนชุดนี้ไปใช้ เพื่อที่จะได้ ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข้อบกพร่องต่าง ๆ ของหนังสือเรียน ซึ่งนอกจาก จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้วยังจะช่วยทำให้ผู้ที่ เกี่ยวข้องได้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถใช้นักเรียนดังกล่าวได้อย่าง ถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะพัฒนา เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะพัฒนา เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 (ม.4) ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) และผู้บริหาร ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรม สสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. นักเรียน ครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสามารถเพียงพอที่จะวิเคราะห์ ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือเรียน ภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ได้
2. ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสามกลุ่มมีค่าไม่แตกต่างกัน

คำจำกัดความในการวิจัย

หนังสือเรียน	หมายถึง	หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะพัฒนา เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ของกระทรวงศึกษาธิการ
โรงเรียน	หมายถึง	โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ทั้งใน กรุงเทพมหานครและในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ภาคใต้
นักเรียน	หมายถึง	นักเรียนที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
ครู	หมายถึง	ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ผู้บริหาร	หมายถึง	ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ภาควิทยาศาสตร์ หมายถึง การแบ่งภาควิทยาศาสตร์ของประเทศไทยของ
 คณะกรรมการวิทยาศาสตร์แห่งชาติ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ภาควิทยาศาสตร์ คือ
 ภาคเหนือ - มี 9 จังหวัด คือ แม่ฮ่องสอน
 เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา น่าน แพร่
 ลำปาง ลำพูน อุตรดิตถ์
 ภาคกลาง - มี 22 จังหวัด คือ สุโขทัย
 พิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร เพชรบูรณ์
 นครสวรรค์ อุทัยธานี ชัยนาท สิงห์บุรี
 ลพบุรี สระบุรี อ่างทอง สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา
 ปทุมธานี นครนายก นนทบุรี
 กรุงเทพมหานคร นครปฐม สมุทรปราการ
 สมุทรสาคร สมุทรสงคราม
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ - มี 17 จังหวัด
 คือ หนองคาย นครพนม บุกกาฬาร สกลนคร
 อุตรดิตถ์ เลย ขอนแก่น ชัยภูมิ มหาสารคาม
 กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ยโสธร อุบลราชธานี
 ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ นครราชสีมา
 ภาคตะวันออก - มี 6 จังหวัด คือ ปราจีนบุรี
 ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด
 ภาคตะวันตก - มี 5 จังหวัด คือ ตาก
 กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์
 ภาคใต้ - มี 14 จังหวัด คือ ชุมพร ระนอง
 พังงา สุราษฎร์ธานี กระบี่ นครศรีธรรมราช
 พัทลุง ตรัง ภูเก็ต สตูล สงขลา ปัตตานี
 ยะลา นราธิวาส

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะพัฒนา เล่ม 1 ในค่านต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้จัดทำหนังสือเรียนในการเรียบเรียงหนังสือเรียนเล่มต่อไป
2. ทำให้ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกหนังสือเรียนได้แนวทางในการพิจารณาเลือกหนังสือเรียนที่มีมาตรฐานไปใช้
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำหนังสือเรียนได้ปรับปรุงหนังสือเรียนทั้งในด้านการจัดพิมพ์ และเนื้อหาให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย เล่มอื่น ๆ ต่อไป